

MICALET
TEATRE

Cròniques de l'Olimp: Dànae i Perseu

Anna Ballester

Il·lustracions de Marc Bou

bromera

Escena 1

Reunió de déus i deesses de l'Olimp

(Amb el teló tancat, comença a sonar una música suau, que serà la banda sonora de l'obra. Per davant del teló entren les NARRADORES, cadascuna des d'un lateral. Mentre abaixa el volum de la música, comencen la presentació. La llum d'un focus les il·lumina. Abans de començar a parlar, observen el públic i li fan un somriure de complicitat.)

NARRADORA 1. Bon dia, espectadores i espectadors!

NARRADORA 2. Bon dia, amable públic!

NARRADORA 1. Fa moltíssims anys, a Grècia, pensaven que hi havia molts déus i deesses que vivien en una muntanya sagrada anomenada Olimp.

NARRADORA 2. Allí a l'Olimp, els déus s'alimentaven de nèctar i ambrosia, uns aliments que els feien immortals.

NARRADORA 1. Tots els déus i deesses tenien els seus atributs, és a dir, portaven uns elements que els identificaven. Per això, els hem pogut reconèixer sempre en les pintures i escultures que s'han fet sobre ells, al llarg de la història.

NARRADORA 2. Per exemple: si en un jardí descobrim una font amb una escultura d'un senyor que porta una túnica, barba i un trident a la mà, sabrem que és Posidó, perquè el trident és l'atribut d'eixe déu.

NARRADORA 1. Bé, ara assistirem a una reunió del Déu Suprem, Zeus, amb els déus i deesses que ha volgut reunir en aquesta ocasió.

NARRADORA 2. I descobrirem... (Amb cara d'intriga.) quin és el motiu de la reunió.

(Se'n van cada una per on ha eixit. Puja la música.

S'obri el teló i s'il·lumina l'escena. Apareixen, asseguts en forma de semicercle, ZEUS i alguns dels déus olímpics. ZEUS ocupa el lloc central. A la seua esquerra (d'esquerra a dreta) estan HERMES, ÀRTEMIS, APOL·LO i ATENEA. A la seua dreta (d'esquerra a dreta) HERA, POSIDÓ, AFRODITA i HADES.)

ZEUS	
ATENEA	HERA
APOL·LO	POSIDÓ
ÀRTEMIS	AFRODITA
HERMES	HADES

ZEUS. *(Dirigint-se als déus i deesses, mira a dreta i esquerra.)* Bon dia a totes i a tots. Us

he reunit hui ací perquè m'han arribat notícies de la Terra, i no són bones. Els humans estan preocupats i demanen informació de com és la vida a l'Olimp (*Amb sorna.*) per veure si poden imitar altres formes de vida o poden practicar alguns comportaments per a viure tan bé com els déus. (*Tots esclaten a riure.*) I, si això no és possible, demanen que, almenys, els ajudem a resoldre els seus conflictes.

HERA. Ha, ha, ha, quines ocurrències tenen els humans! (*Posant-se seriosa.*) Però és cert que a la Terra, cada vegada més, hi ha moltes famílies desestructurades i això sempre crea problemes.

ATENEA. (*Enutjada, tallant HERA.*) I no acaben mai amb les guerres!

APOL·LO. Jo crec que no dediquen prou de temps a sentir música, a contemplar obres d'art o a llegir i recitar poesia. Viurien més feliços.

POSIDÓ. (*Malhumorat.*) També viurien millor si dedicaren més temps a cuidar els rius, els

oceans i els mars: els tenen totalment contaminats. Puf! No respecten res.

ÀRTEMIS. (*Amb pena.*) El canvi climàtic, que ells mateixos han provocat, i els incendis que estan arrasant els boscos, acabaran per destruir el planeta. Per què tarden tant a trobar solucions?

HADES. (*Irònic.*) Jo, a tots els piròmans, me'ls emportaria al regne dels morts perquè em calfaren l'ambient, ha, ha, ha... Així, escarmentarien.

HERMES. (*Generós.*) Hades, més que matar-los, caldria fer pedagogia amb els humans, ensenyar-los o recordar-los com han de respectar i tractar la natura si no volen patir-ne les conseqüències.

ZEUS. Efectivament, els mortals pensen que nosaltres podríem ajudar-los a millorar la seua situació, no sols respecte a la Natura, sinó en tots els aspectes de la vida. Però necessiten saber quin tipus de qüestions pot ajudar a resoldre cadascun de nosaltres.

Volen saber a qui de tots aclamar-se en cada cas, a quin déu o a quina deessa han d'invo-car. No ens coneixen bé.

Així que ara tenim ocasió de donar-nos a conèixer davant dels mortals que hui han vingut a escoltar-nos. Després, ells que cór-reguen la veu. Començaré jo.

(S'alça i va cap a la boca de l'escenari per dirigir-se al públic. Porta en la mà els rajos de tempesta.)

ZEUS. Jo soc Zeus, el Déu Suprem. Per tant, puc intervindre en tots els assumptes relacionats amb qualsevol déu o deessa, i sempre intente facilitar les coses. Em reconeixereu pel meu atribut: aquests rajos de tempesta.

Tinc *(Dubtant de com dir-ho.)* una peculiaritat: em puc transformar en moltes coses diferents segons em convinga: en bou, en cigne, en pluja d'or... i també puc adoptar l'aspecte d'una persona determinada. *(Amb*

picardia i abaixant la veu, però vocalitzant.)
Soc molt enamoradís, per això tinc molts fills i filles.

Ja sabeu, el Déu Suprem està disposat a ajudar-vos i a mediar amb la resta de déus i deesses.

*(Es gira i amb la mà dona pas a HERA.
Mentre HERA avança, ZEUS s'asseu de nou.)*

HERA. *(Porta una diadema i en la mà un paó amb la cua oberta. Camina i parla de forma majestuosa.)* Jo soc Hera, l'esposa de Zeus. El meu atribut és el paó perquè necessite tots els ulls de la seua cua per a vigilar *(Assenyala Zeus.)* Zeus. *(Apart, amb impotència.)* És incorregible.

Jo soc la deessa de la família i la protectora de les dones casades. *(Pausa. Enèrgica.)* Si teniu qualsevol problema, no dubteu a acudir a mi. Ja sabeu que juntes ho podem tot!

ATENEA. *(Porta el casc, la llança i l'escut.)* Jo soc Atenea, filla de Zeus i de la titànida Metis.

Sempre em veureu vestida així. Mai m'he volgut casar. Soc la deessa de la saviesa, de la guerra justa, de les ciències i les arts, i soc la patrona d'Atenes.

Tinc el poder d'allargar la vida dels mortals. Sempre em mostre justa i clement. Tots els problemes que es poden resoldre amb tàctica i intel·ligència, són cosa meua. Ja ho comprovareu. Sempre es pot trobar una solució si hi ha voluntat.

Posidó. (*Porta el trident.*) Jo soc Posidó, germà de Zeus. Soc el déu del mar, de les illes i de les costes. Soc el pare de les nimfes marines i dels ciclops. Tinc un palau al fons de la mar, però vaig sovint a la muntanya de l'Olimp.

Tant els humans com les divinitats em tenen molt de respecte, perquè soc corpulent i puc arribar a ser implacable! Si teniu problemes que requereixen força i energia, sobretot si és per a tindre cura de les aigües dels rius, dels oceans i dels mars, cri-deu-me.

APOL·LO. (*Porta la lira i una diadema amb els rajos de sol.*) Jo soc Apol·lo, fill de Zeus i de Leto. Soc el déu del sol, de la música, de la poesia i de la bellesa masculina. (*Somriu i es posa de perfil presumint de figura.*)

Tot i això, no he tingut mai sort en l'amor: Dafne em va rebutjar (*Venjatiu.*) i em vaig venjar convertint-la en llorer. A Clítia, bé, a Clítia la vaig deixar jo. I a Cassandra, com no va consentir unir-se a mi, la vaig condemnar que ningú es creguera les seues profecies.

En fi, jo puc ajudar-vos en qüestions musicals, o artístiques, però d'amor ni me'n par-
leu! (*Reforça la idea negant amb les mans.*)

AFRODITA. (*Va vestida lleugera de roba i porta un cor travessat amb una fletxa. Mentre s'acosta a la boca de l'escenari, intenta tranquil·litzar i seduir el públic.*) No patiu, que per a l'amor estic jo! Jo soc Afrodita, la deessa de l'amor, de la bellesa, de la gràcia i de la seducció. (*Apart.*) Per això totes les deesses estan zeloses de mi. He tingut sempre molts

pretendents, com és natural, però el que més em va durar va ser Ares, el pare del meu fill Cupido, també anomenat Eros, el que llança les fletxes de l'amor.

Per experiència, us puc dir que l'amor és font d'alegries... i també de maldecaps, així que tingueu seny i busqueu sempre amors que us donen alegries, us respecten i us fan feliços. Fugiu de les persones zeloses, són molt tòxiques! Jo estaré sempre a la vostra disposició. Puc fer de consultora sentimental. *(Riu i mentre torna a seure, s'alça ÀRTEMIS.)*

ÀRTEMIS. *(Porta un arc i unes fletxes.)* Jo soc Àrtemis, filla de Zeus i de la nimfa Leto. Soc germana bessona d'Apol·lo. *(Li llança un bes a l'aire.)*

Em diuen la deessa caçadora i també la deessa de la lluna. M'encisen les muntanyes i els boscos. I com vaig ajudar ma mare en el naixement del meu germà Apol·lo, soc la protectora de les dones que van de part.

(Abaixant la veu, com si contara un secret amb la complicitat del públic.) M'agrada molt

que respecten la meua intimitat, per això una vegada que el caçador Acteó em va veure banyant-me nueta en el riu, em vaig sentir ofesa i avergonyida i el vaig convertir en cérvol.

Jo podria ajudar-vos en casos de falta de respecte a la intimitat, en problemes de part... (*Pensant.*) Ah, i també en com preservar els boscos i com cuidar la natura, en general.

(ÀRTEMIS somriu i, mentre es dirigeix al seu lloc, s'alça HADES. Va vestit de negre, té un aspecte sever i porta un bastó negre.)

HADES. (*Comença a tossir abans de poder parlar. Es mostra contrariat.*) Sempre tinc malament la gola per culpa de la humitat. (*Fa una pausa i comença la presentació.*) Jo soc Hades, germà de Zeus, de Posidó i de molts més. Soc el déu del regne invisible dels morts i dels metalls preciosos que hi ha baix de terra. Conec molt bé la soledat i l'avorriment, però això va acabar quan vaig raptar Persèfone.

(Satisfet i al mateix temps disculpant-se'n.)
Sí, ja ho sé, que no devia haver-la raptada, això va estar mal fet, però estava fart d'estar sol... i quan la vaig veure, tan bonica, tan encisadora, em vaig enamorar com un boig. Ara, *(En to de disculpa.)* després d'un temps demostrant-li el meu amor, es va convertir en la meua esposa i la meua reina!

(Amb to misteriós.) Us contaré un secret: tinc un casc màgic que té el poder de fer invisible a qui se'l posa. Me'l van regalar els ciclops. Us el puc prestar quan necessiteu... desaparèixer d'algun lloc o passar desapercibuts. *(Fa l'ullet al públic i va a seure mentre s'alça HERMES.)*

HERMES. *(Porta les sandàlies i el barret alats. També porta el caduceu, una vara que fa acomplir les seues ordres. Camina ràpidament cap a la boca de l'escenari.)* Jo soc Hermes, fill de Zeus i de Maia. Les ales que porte al barret i les sandàlies em fan córrer ràpidament, per això soc el missatger dels déus i el

patró dels caminants. (*Parla divertit.*) Alguns em consideren el déu del vent per la velocitat que porte, ha, ha, ha. (*Riu satisfet.*)

Soc guia de viatgers i també protector del comerç i de la prosperitat dels llauradors. Sé que llauradors i comerciants tenen sovint crisis, que els preus que es paguen al camp no són justos, i això s'ha de resoldre... En fi, per a fer viatges i transaccions comercials i agràries podeu comptar amb mi. (*Camina ràpidament cap al seu seient, mentre Zeus parla des del seu tron.*)

ZEUS. (*Content i magnànim.*) Bé, tenim els déus disposats a resoldre problemes. I perquè vegeu que alguns déus, en certes ocasions, protegim i ajudem els humans, ara coneixereu la història de Dànae i Perseu. (*Assenyala cap a l'esquerra, on començarà l'acció. Es fa fosc i els déus se'n van la meitat per la dreta i l'altra meitat per l'esquerra. Sona la banda sonora.*)

Fi del primer acte